

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 6Csp/101/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5116228308
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 06. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrej Kekely
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2017:5116228308.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred samosudcom Mgr. Andrejom Kekelym v právnej veci žalobcu: Bratislavská vodárenská spoločnosť, a. s., so sídlom Prešovská 48, 826 46 Bratislava, IČO: 35 850 370, právne zastúpená Advokátskou kanceláriou Roštár - Slovák, s. r. o., so sídlom Révová 7, 811 02 Bratislava, IČO: 36 858 731, proti žalovaným: I. T. V., W.. XX.XX.XXXX, M. F. XXX XX W. XXX, Š. I. L., II. I. V., W.. XX.XX.XXXX, M. F. XXX XX W. XXX, Š. I. L., o zaplatenie 78,83 eur s prísl., takto

rozhodol:

Žalobu o zaplatenie sumy 78,83 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 78,83 eur od 25.04.2015 do zaplatenia zamietá.

Žalovaným I. a II. priznáva proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobou zo dňa 03.11.2016 doručenou Okresnému súdu Žilina dňa 08.11.2016 sa žalobca domáhal vydania súdneho rozhodnutia, ktorým by žalovaným I. a II. bola uložená povinnosť zaplatiť mu spoločne a nerozdielne sumu 78,83 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 78,83 eur od 25.04.2015 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania.

2. Podanú žalobu žalobca skutkovo odôvodnil tým, že je obchodnou spoločnosťou prevádzkujúcou verejné vodovody a kanalizácie v rozsahu zapísanom v obchodnom registri. Žalovaný I. je osobou, ktorá je s ním v zmluvnom vzťahu na základe dňa 16.02.2011 uzavretej zmluvy č. T. o dodávke pitnej vody a odvádzaní odpadových vôd v zmysle ust. § 15 ods. 7 písm. b) a ust. § 16 ods. 7 písm. b) zákona č. 442/2012 Z. z. v znení neskorších predpisov. Neoddeliteľnou súčasťou tejto zmluvy boli Všeobecné obchodné podmienky dodávky pitnej vody a odvádzania odpadových vôd (ďalej len „VOP“). Dňa 01.07.2014 nadobudli účinnosť nové VOP, ktoré v zmysle ust. čl. XIV. Bod 8 dňom účinnosti nahrádzajú v plnom rozsahu všetky predchádzajúce VOP, ktoré týmto strácajú svoju platnosť a účinnosť. Predmetom spomenutej zmluvy bolo zabezpečenie dodávky pitnej vody z verejného vodovodu a odvádzanie odpadových vôd do verejnej kanalizácie. Žalovaný II. je osobou, ktorá je vlastníkom nehnuteľnosti, ktorá je odberným miestom pre vodné a stočné na adrese Úradnícka 2, Bratislava). Ďalej žalobca uviedol, že sa zaviazal žalovanému I. v dohodnutom množstve a čase uskutočňovať do odberného miesta dodávku pitnej vody a z odberného miesta odvádzanie odpadových vôd tak, ako je uvedené v ust. čl. 1 a nasl. zmluvy. Žalovaný I. sa v zmluve ako odberateľ zaviazal uhradiť žalobcovi platby za dodávky vody podľa zmluvy a VOP. Podľa zmluvy sa zároveň so žalovaným I. dohodli na platení vodného na základe žalobcom vystavených faktúr podľa skutočnej spotreby predchádzajúceho ročného vyúčtovacieho obdobia. Cena za dodávky vody a odvádzanie odpadových vôd boli stanovené rozhodnutím Úradu pre reguláciu sieťových odvetví. Žalovaným tak poskytol služby v súlade so zmluvou, za čo vystavil jednotlivé faktúry za dodávku vody a odvádzanie vôd. Nakoľko žalovaní nemali uhradené do dňa, kedy malo dôjsť k prerušeniu dodávky vody faktúru č. XXXXXXXXXX za poskytnuté služby na odbernom mieste OM00037884, pokúsil sa o prerušenie dodávky vody na odbernom mieste. Vzhľadom

k tomu, že žalovaní neboli prítomní na odbernom mieste v čase, kedy malo dôjsť k prerušeniu dodávky vody, vystavil žalovaným na základe montážneho a zákazkového listu faktúru č. XXXXXXXX zo dňa 09.04.2015 so splatnosťou dňa 24.04.2015 na sumu 78,83 eur za zbytočnú jazdu pri pokuse o prerušenie dodávky vody v zmysle Cenníka. Vzhľadom k tomu, že medzi žalobcom a žalovaným I. došlo k uzavretiu zmluvy v zmysle ust. § 15 ods. 7 písm. b) a ust. § 16 ods. 7 písm. b) zákona č. 442/2012 Z. z., preto vznikla žalovanému I. povinnosť zaplatiť žalobcovi za dodané služby fakturovanú sumu. Vzhľadom k omeškaniu žalovaných si žalobca uplatňoval aj nárok na zaplatenie úrokov z omeškania z nezaplatenej faktúry vo výške 5,05 % ročne zo sumy 78,83 eur od 25.04.2015 do zaplatenia.

3. Súd žalobe vyhovel v celom rozsahu platobným rozkazom č. k. 6Csp/101/2016-33 zo dňa 20.12.2016. Keďže žalovaní I. a II. podali v zákonnej lehote proti platobnému rozkazu odpor zo dňa 09.01.2017, súd uznesením č. k. 6Csp/101/2016-40 zo dňa 10.02.2017 platobný rozkaz v zmysle ust. § 267 CSP zrušil v celom rozsahu.

4. Žalovaní I. a II. v podanom odpore namietali neopodstatnenosť žaloby s poukazom na to, že od roku 2006 na dotknutom odbernom mieste nebývajú. Na tomto bývala až do roku 2013 bývala manželka žalovaného I. Y. V.. So žalobcom neuzatvárali žiadnu zmluvu. Zmluva č. T. o dodávke pitnej vody a odvádzaní odpadových vôd uzavretá v Bratislave dňa 16.02.2011 bola uzavretá s bývalou manželkou žalovaného I. Od roku 2013 je majiteľom dotknutej nehnuteľnosti žalovaný II., pričom v roku 2013 a 2014 nehnuteľnosť nebola obývaná a spotreba vody nebola žiadna.

5. Žalobca sa k podanému odporu vyjadril podaním zo dňa 14.03.2017, v ktorom uviedol, že považuje tvrdenia žalovaných za neúplné, nepravdivé a ničím nepodložené. V ďalšom okrem skutkových tvrdení obsiahnutých už v samotnom žalobnom návrhu žalobca uviedol, že v zmysle čl. III. bod 1 zmluvy č. T. o dodávke pitnej vody a odvádzaní odpadových vôd zo dňa 16.02.2011 sa žalovaný I. ako odberateľ zaviazal uhrádzať mu ako dodávateľovi platby za dodávku vody a odvádzanie odpadových vôd podľa zmluvy a VOP. Nakoľko si žalovaný I. nesplnil svoju povinnosť uhradiť za ním objednané služby dohodnutú odplatu, pristúpil žalobca v súlade so zmluvou a ust. § 32 ods. 1 písm. m) zákona č. 442/2002 Z. z. k prerušeniu dodávky pitnej vody. V ďalšom žalobca poukázal na znenie ust. čl. VII bod 1 písm. m) VOP, v zmysle ktorého bol oprávnený prerušiť alebo obmedziť dodávku vody z verejného vodovodu alebo odvádzanie odpadových vôd do verejnej kanalizácie v prípade nezaplatenia vodného alebo stočného pod dobu dlhšiu ako 30 kalendárnych dní po dobe splatnosti. Vzhľadom na to, že sa prerušenie dodávky pitnej vody nepodarilo vykonať z dôvodov na strane žalovaného (nenachádzal sa na odbernom mieste) vystavil faktúru č. XXXXXXXX (ktorá je predmetom konania) za zbytočnú jazdu v súlade s bodom 1.12. Cenníka výkonov a služieb súvisiacich so zásobovaním pitnou vodou verejným vodovodom a odkanalizovaním odpadovej vody verejnou kanalizáciou. Uvedená suma zároveň predstavuje jeho náklady na výkon zákonného oprávnenia podľa ust. § 32 ods. 1 písm. m) zákona č. 442/2002 Z. z., ktoré z dôvodov na strane žalovaného nemohol realizovať. Napokon žalobca uviedol, že do odberného miesta bola aj v roku 2014 dodávaná pitná voda, čo preukazuje prehľadom spotreby vody za dané obdobie, z ktorého vyplýva, že v období od 15.01.2014 do 17.11.2014 bola spotreba vody 45 m³.

6. Súd vec prejednal a vo veci rozhodol na pojednávaní dňa 20.06.2017 za účasti oboch žalovaných a v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu. (§ 180 CSP) Od predvolania žalobcu na pojednávanie súd upustil v zmysle ust. § 178 ods. 1 CSP, pričom na pojednávanie tak predvolal jeho právneho zástupcu. Tento podaním zo dňa 08.06.2017 ospravedlnil svoju, ako aj neúčast' žalobcu a požiadal súd o vykonanie pojednávania a rozhodnutie súdu aj v ich neprítomnosti.

7. Žalovaný I. na pojednávaní uviedol, že si stojí za tým, čo už uviedol písomne, a to že so synom, žalovaným II., nebývali v predmetnej nehnuteľnosti miesta odberu od roku 2006, pričom bývali v Obci Nesluša. Predmetnú nehnuteľnosť obývala jeho bývalá manželka Y. V.. Pokiaľ ide o zmluvu, ktorú predložil žalobca, žiadnu, ani žalovaný II., neuzatváral. Jedinú zmluvu, ktorú podpísal so žalobcom bola zmluva z roku 2004. Žalovaný poukázal zároveň na to, že na zmluve, ktorá bola predložená zo strany žalobcu neseď ani adresa jeho pobytu, keďže nikdy na adrese Y. X v F. nebýval. Žalovaný II. nadobudol predmetnú nehnuteľnosť v decembri roku 2012. Do roku 2014 v predmetnom dome nikto nebýval. Až v auguste roku 2014 dali dom k prenájmu a vtedy aj odpísali vodomer, čo je aj uvedené v zmluve. V roku 2015 bol osobne v Bratislave u žalobcu, pričom sa pýtal, že ak tam majú nejaký dlh, tento by uhradil. Pani, ktorá s ním jednala mu dala šeky a on všetko uhradil, a to aj platby za čas, kedy na adrese odberného miesta žila ešte jeho manželka. Vtedy chcel zmluvu prepísať na žalovaného II., mal aj splnomocnenie, čo mu však umožnené nebolo a že to musí žalovaný II. urobiť osobne. Jediné, čo urobil bola zmena adresy na Neslušu. Odvtedy pravidelne všetko platia, nemajú žiadne podlžnosti. Zmluvu, ktorú predložil žalobca z roku 2011 mohla podpísať jedine jeho manželka lebo ona tam vtedy bývala. Žalovaný I. zároveň na pojednávaní výslovne poprel, že by podpísal odberateľa na zmluve č. T. o dodávke

pitnej vody a odvádzaní odpadových vôd zo dňa 16.02.2011 bol jeho pravým podpisom. Žalovaný I. tak žiadal žalobu zamietnuť v celom rozsahu.

8. Žalovaný II. sa na pojednávaní stotožnil s vyjadrením žalovaného I. a v celom rozsahu naň odkázal.

9. Súd zo stranami produkovaných listinných dôkazov vyvodil nasledovné skutkové zistenia.

10. Žalobca podľa výpisu z Obchodného registra Okresného súdu Bratislava I oddiel: Sa, vložka č. 3080/B zo dňa 24.02.2016 (dôkaz produkovaný žalobcom na č. I. 5 spisu) vyplýva, že žalovaný má v obchodnom registri zapísaný medzi iným aj predmet podnikania: prevádzkovanie verejných vodovodov I. až III. kategórie a prevádzkovanie verejných kanalizácií I. až III. kategórie.

11. Z výpisu za katastra nehnuteľností z LV č. XXX vedeného pre k. ú. W. Y. zo dňa 25.04.2016 (dôkaz produkovaný žalobcom na č. I. 7 spisu) vyplýva, že na tomto LV boli v čase datovania výpisu v časti A LV evidované nehnuteľnosti, a to pozemky parcela V.-Z. Č.. XXXXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere 88 m², parcela V.-Z. Č.. XXXXX/X - záhrady o výmere 108 m² a stavba rodinného domu súp. č. XXX stojaca na parcele V.-Z. Č.. XXXXX/X, pričom v časti B LV bol pod B1 evidovaný ako výlučný vlastník žalovaný II. a to titulom nadobudnutia: kúpna zmluva podľa U. XXXXX/XX zo dňa 03.12.2012.

12. Žalobca ďalej predložil ako listinný dôkaz zmluvu č. T. o dodávke pitnej vody a odvádzaní odpadových vôd datovanú dňa 16.02.2011 (na č. I. 8 spisu), kde ako zmluvné strany - dodávateľ je uvedený žalobca a ako odberateľ žalovaný I. s uvedením adresy Y. X, XXX XX F.. Predmetnú zmluvu nesporne podpísal na strane dodávateľa zodpovedný zamestnanec žalobcu dňa 21.12.2010 a na strane odberateľa sa nachádza podpis, ktorý žalovaný I. poprel, že by bol jeho vlastný a bol pripojený na zmluvu dňa 16.02.2011. Predmetom zmluvy bol záväzok dodávateľa odberateľovi v dohodnutom množstve a čase uskutočňovať do odberného miesta č. I. na adrese Ú. X, XXX XX F. 3: a) dodávku pitnej vody z verejného vodovodu, b) odvádzanie a čistenie odpadových vôd, c) odvádzanie a čistenie vôd z povrchového odtoku, d) odvádzanie a čistenie odpadových vôd z iných zdrojov. Odberateľ sa zaviazal dodávateľovi uhrádzať platby za dodávku vody a odvádzanie odpadových vôd podľa tejto zmluvy a platných Všeobecných obchodných podmienok dodávky pitnej vody z verejného vodovodu a odvádzania odpadových vôd verejnou kanalizáciou (ďalej len „VOP“, ktoré boli neoddeliteľnou súčasťou zmluvy), pričom ceny za dodávku mali byť stanovené rozhodnutím Úradu pre reguláciu sieťových odvetví. Zmluva mala byť uzavretá na dobu neurčitú a mala nadobudnúť účinnosť dňom jej podpisu.

13. V zmysle čl. I. bod 3 VOP účinných od 01.07.2014 (dôkaz produkovaný žalobcom na č. I. 11 spisu) boli neoddeliteľnou súčasťou VOP aj platné cenníky upravujúce ceny dodávky pitnej vody z verejného vodovodu a odvádzania odpadových vôd verejnou kanalizáciou, ako aj ceny ostatných služieb a plnení súvisiacich s dodávkou pitnej vody a odvádzaním odpadových vôd: cenník regulovaných činností (cenník vodného a stočného), cenník výkonov a služieb súvisiacich so zásobovaním pitnou vodou verejným vodovodom a odkanalizovaním odpadovej vody verejnou kanalizáciou (cenník výkonov a služieb) a cenník laboratórnych činností.

14. V zmysle čl. VII. bod 1 písm. m) VOP účinných od 01.07.2014 bol dodávateľ oprávnený prerušiť alebo obmedziť dodávku vody z verejného vodovodu alebo odvádzanie odpadových vôd do verejnej kanalizácie v prípade nezaplatenia vodného alebo stočného po dobu dlhšiu ako 30 kalendárnych dní po dobe splatnosti.

15. V zmysle čl. XIV. bod 8 VOP účinných od 01.07.2014 dňom účinnosti týchto VOP tieto v plnom rozsahu nahrádzajú všetky predchádzajúce VOP a všeobecné zmluvné podmienky dodávky pitnej vody a odvádzania odpadových vôd vydané dodávateľom, ktoré strácajú svoju platnosť a účinnosť.

16. Žalobca predložil faktúru č. XXXXXXXXXX (na č. I. 22 spisu) s uvedením dátumu: vystavenia dňa 21.08.2013, dodania dňa 19.08.2013, splatnosti dňa 09.09.2013 a odoslania dňa 26.08.2013, ktorou žalovanému I. vyúčtoval cenu za opakované dodanie tovaru a služieb na základe priemernej spotreby na odbernom mieste č. I. na adrese Úradnícka 2, 831 03 Bratislava za obdobie od 20.05.2013 do 19.08.2013, a to vodné a stočné so spotrebou 9 m³ v cene 19,75 eur. vyúčtovacia faktúra pre odberné miesto mala byť vystavená do 17.11.2015. (pozn. podľa čl. III. bod 6 žalobcom predloženej zmluvy malo byť obdobie vystavovania vyúčtovacích faktúr pri opakovanom dodaní tovaru a služieb minimálne raz ročne)

17. Žalobca predložil faktúru č. XXXXXXXXXX (na č. I. 23 spisu) s uvedením dátumu: vystavenia dňa 09.04.2015, dodania dňa 09.04.2015, splatnosti dňa 24.04.2015, ktorou žalovanému I. vyúčtoval cenu za zbytočnú jazdu pri prerušení dodávky vody z dôvodu neplatenia dňa 08.04.2015 na odbernom mieste I. v sume 78,83 eur.

18. Podľa žalobcom predloženého montážneho listu zo dňa 08.04.2015 (na č. I. 24 spisu) bol vykonaný pokus prerušenia dodávky pitnej vody z dôvodu neplatenia na odbernom mieste na adrese Ú. X, XXX XX F. s výsledkom, že nikto nebol zastihnutý na tomto odbernom mieste.

19. Podľa výňatku z cenníka výkonov a služieb žalobcu (na č. I. 25 spisu) bola pod položkou 1.12 uvedená cena za zbytočnú jazdu 78,83 eur vrátane DPH.

20. Podľa ust. § 489 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

21. Podľa ust. § 25 ods. 1 písm. a) zákona č. 442/2002 Z. z. o verejných vodovodoch a verejných kanalizáciách a o zmene a doplnení zákona č. 276/2001 Z. z. o regulácii v sieťových odvetviach, neoprávneným odberom vody z verejného vodovodu je odber bez uzatvorenej zmluvy o dodávke vody alebo v rozpore s takouto zmluvou.

22. Podľa ust. § 25 ods. 2 zákona č. 442/2002 Z. z., kto neoprávnené odoberá vodu z verejného vodovodu, je povinný nahradiť spôsobenú škodu [16] § 420 a nasl. Občianskeho zákonníka] prevádzkovateľovi verejného vodovodu.

23. Podľa ust. § 25 ods. 3 písm. a) zákona č. 442/2002 Z. z., neoprávneným vypúšťaním odpadových vôd do verejnej kanalizácie je vypúšťanie bez uzatvorenej zmluvy o odvádzaní odpadových vôd alebo v rozpore s takouto zmluvou.

24. Podľa ust. § 25 ods. 4 zákona č. 442/2002 Z. z., kto neoprávnené vypúšťa odpadové vody do verejnej kanalizácie, je povinný nahradiť spôsobenú škodu [16] § 420 a nasl. Občianskeho zákonníka] prevádzkovateľovi verejnej kanalizácie.

25. Podľa ust. § 32 ods. 1 písm. m) zákona č. 442/2002 Z. z., prevádzkovateľ môže prerušiť alebo obmedziť dodávku vody z verejného vodovodu alebo odvádzanie odpadových vôd do verejnej kanalizácie v prípade nezaplatenia vodného alebo stočného po dobu dlhšiu ako 30 dní po dobe splatnosti.

26. Podľa ust. § 32 ods. 8 zákona č. 442/2002 Z. z., v prípade, že bola prerušená alebo obmedzená dodávka vody alebo odvádzanie odpadových vôd z dôvodov uvedených v odseku 1 písm. g) až n) a v odseku 6, hradí s tým spojené náklady odberateľ alebo producent.

27. Základným predpokladom úspešnosti žaloby ako takej je to, že strany sporu majú vecnú legitímáciu.

28. Vecná legitímácia vyjadruje postavenie strany sporu v hmotnoprávnom vzťahu. Toto postavenie môže byť dvojaké. Strana sporu, ktorá je nositeľom tvrdeného hmotného práva alebo oprávnenia (ak je žalobcom), má aktívnu vecnú legitímáciu. Strana sporu, ktorá je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti (záväzku), má pasívnu vecnú legitímáciu. Vecná legitímácia sa na začiatku konania tvrdí. Ak sa (vykonaným dokazovaním) preukáže, že žalobcovi patrí uplatňované právo alebo ochrana záujmu, súd žalobe vyhovie (žalobca má aktívnu vecnú legitímáciu) a naopak, ak sa nepreukáže, že žalobcovi patrí uplatňované právo alebo ochrana záujmu, súd žalobu bez ďalšieho zamietne (žalobca nemá aktívnu vecnú legitímáciu). Pri preukázaní aktívnej vecnej legitímácie žalobcu však súd môže žalobe vyhovieť len vtedy, ak žalobca zároveň žaluje osobu, ktorá je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti. Ak sa to v konaní (vykonaným dokazovaním) nepreukáže, súd žalobu zamietne so záverom o nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalovaného.

29. Na tomto mieste ďalej považuje súd za potrebné uviesť, že je pri rozhodovaní viazaný žalobným návrhom (ust. § 216 ods. 1 CSP). Z uvedeného tak vyplýva, že súd nemôže priznať žalobcovi viac, ako požadoval v žalobnom návrhu, avšak nemôže mu priznať ani niečo iné, než požadoval (teda žalovanému nemôže uložiť inú ako žalobcom žalovanú povinnosť), alebo nemôže žalobcovi priznať síce požadované plnenie, avšak z iného skutkového základu, ako bol žalobcom vymedzený. Zároveň súd poukazuje na znenie ust. § 132 ods. 1 a čl. 8 CSP, teda na to, že žalobca je povinný v žalobe uviesť skutkové tvrdenia, ktoré majú odôvodňovať jeho uplatnený nárok čo do dôvodu, ako aj výšky a súčasne má dôkaznú povinnosť, t.j. o značiť alebo predložiť dôkazy preukazujúce jeho skutkové tvrdenia. Súd tak nemá povinnosť (a opak by bol v rozpore so zásadou rovnosti strán v spore) zo žalobcom predložených a označených dôkazov odvodzovať skutkové tvrdenia, ktoré neboli žalobcom produkované a na základe týchto žalobcovi priznať síce uplatnený nárok, avšak uplatnený na základe iného žalobcom tvrdeného skutkového stavu.

30. Je možné v prejednávanej príhode konštatovať, že žalobca si voči žalovaným I. a II. uplatnil žalobou nárok na zaplatenie sumy 78,83 eur, a to na tom skutkovom základe, že ako prevádzkovateľ verejného vodovodu a verejnej kanalizácie na zmluvnom vzťahu so žalovaným I. tomuto poskytoval služby, pričom z dôvodu toho, že žalovaný I. neuhradil cenu týchto služieb, prišiel k svojmu oprávneniu prerušiť dodávku týchto služieb (dodávku vody do dojednaného odberného miesta), na základe čoho mu za tento úkon (ktorý bol zmarený) fakturoval cenu v zmysle svojho cenníka. Pokiaľ ide o žalovaného II., žalovanú povinnosť žalobca u neho odôvodňoval z tej skutočnosti, že je vlastníkom nehnuteľnosti, na ktorej sa nachádzalo odberné miesto v zmysle zmluvy uzavretej so žalovaným I.

31. V súvislosti s povinnosťou žalobcu ohľadom preukázania vecnej legitímácie strán sporu, súd poukazuje na to, že dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť strany sporu za to, že v konaní neboli preukázané jej tvrdenia a že z tohto dôvodu muselo byť rozhodnuté vo veci samej v jej neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť vo veci samej aj v takých prípadoch, kedy určitá skutočnosť, významná podľa hmotného práva pre rozhodnutie vo veci, nebola pre nečinnosť strany sporu (v dôsledku nesplnenia povinnosti uloženej strane sporu ust. čl. 8 CSP) alebo vôbec (objektívne vzaté) nemohla byť preukázaná a kedy teda výsledky zhodnotenia dôkazov neumožňujú súdu prijať závery ani o pravdivosti tejto skutočnosti, ani o tom, že by táto skutočnosť bola nepravdivá. (pozri napr. rozsudok Najvyššieho súdu ČR spis. zn. 33 Cdo 472/2007 zo dňa 30.04.2009)

32. Na vymedzenie pojmu listina ako dôkazného prostriedku treba definovať, čo sa považuje za listinu na účely dokazovania v civilnom sporovom konaní. Aj keď sa dá stretnúť aj so širším vymedzením, v zmysle a pre účely civilného sporového konania za listinu je treba považovať iba písomný prejav v určitej jazykovej forme, spôsobilý na vykonanie dôkazu spôsobom predpokladaným ust. § 204 CSP. Mimoriadny význam má rozlišovanie listín podľa pôvodu na a) verejné listiny, t. j. listiny vydané orgánmi verejnej moci v rámci ich právomoci, alebo listiny osobitnými predpismi vyhlásené za verejné (§ 205 CSP), b) ostatné listiny (súkromné). Za verejnú listinu teda nemožno považovať listinu vydanú síce orgánmi verejnej moci, avšak nad rámec právomoci orgánu, ktorý listinu vydal. Rozdelenie listín na verejné a súkromné má význam z hľadiska ich hodnotenia súdom. Verejná listina potvrdzuje, že ide o nariadenie alebo vyhlásenie orgánu verejnej moci, ktorý listinu vydal, až do tých čias, kým nie je preukázaný opak, ako aj pravdivosť toho, čo je v listine osvedčené alebo potvrdené. Treba však rozlišovať pravosť listiny a pravdivosť obsahu listiny. Pri súkromnej listine súd skúma jej pravdivosť i pravosť. (podľa rozsudku Najvyššieho súdu SR spis. zn. 4 Cdo 13/2009 zo dňa 24.02.2010: „U súkromných listín je treba rozlišovať ich pravosť, teda skutočnosť, že súkromná listina pochádza od toho, kto je nej uvedený ako vystaviteľ, a správnosť, t. j. pravdivosť. Ak vystaviteľ popiera pravosť súkromnej listiny, leží dôkazné bremeno ohľadne pravosti listiny na tom účastníkovi, ktorý zo skutočností v listine uvedených vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky.“) „V prípade, keď účastník poprie pravosť, resp. správnosť súkromnej listiny, potom platí, že účastníka, ktorý túto listinu predložil k dôkazu, stíha dôkazná povinnosť a dôkazné bremeno; tento účastník teda nesie procesne nepriaznivé následky toho, že sa v konaní nepodarí dokázať pravosť, či správnosť súkromnej listiny. Rovnako v odbornej právnej literatúre v súvislosti s porovnaním dôkaznej sily verejnej listiny, ktorá je vymedzená v ust. § 134 O.s.p. a listiny súkromnej (t. j. tej, ktorá povahu listiny verejnej nemá), je zastávaný názor, že oproti listine verejnej, kde dôkazné bremeno leží na tom, kto popiera jej správnosť, u súkromnej listiny stačí „formálne“ popretie jej správnosti druhým účastníkom, aby nastúpila dôkazná povinnosť, dôkazné bremeno toho účastníka, ktorý tvrdil skutočnosti, ktoré mali byť preukázané súkromnou listinou (porovnaj Bureš, J., Drápal, L., Krčmář, Z. a kol. Občanský soudní řád, Komentář, I. díl, 7 vydanie, Praha. C. H. Beck, 2006, str. 618).“ (z rozsudku Najvyššieho súdu ČR spis. zn. 33 Cdo 472/2007 zo dňa 30.04.2009; obdobne rozsudok Najvyššieho súdu ČR spis. zn. 3 Cdon 1031/96 zo dňa 17.04.1996)

33. S poukazom na vyššie uvedené všeobecné zásady dokazovania v kontradiktórnom civilnom procese, súd musí konštatovať, že žalobca v konaní neuniesol dôkazné bremeno a nepreukázal, že by bol medzi ním a žalovaným I. zmluvný vzťah založený zmluvou č. T. o dodávke pitnej vody a odvádzaní odpadových vôd datovanou dňa 16.02.2011. Žalovaný I. poprel, že takúto zmluvu uzavrel a že na tejto zmluve sa nachádza jeho pravý podpis, t. j. žalovaný poprel pravosť žalobcom produkovanej listiny, ktorá mala preukazovať žalobcove tvrdenia o zmluvnom vzťahu medzi ním a žalovaným I. (len porovnaním podpisu na spornej zmluve ako žalobcom tvrdeného podpisu žalovaného I. s podpisom na zmluve predloženej žalovaným I. na pojednávaní - zmluvy č. H.-XXXXX-X zo dňa 05.08.2004, ako aj s podpisom žalovaného I. na doručenkách súdnych zásielok nachádzajúcich sa v súdnom spise a napokon s podpisom žalovaného I. na podanom odpore proti platobnému rozkazu možno konštatovať značnú rozdielnosť podpisu na spornej zmluve s ďalšími nespornými podpismi žalovaného). V zmysle už spomenutých dôkazných zásad tak stíhala žalobcu vzhľadom na popretie pravosti ním predloženého listinného dôkazu zo strany žalovaného I. preukázať ďalšími dôkazmi svoje skutkové tvrdenie, že spornú zmluvu uzavrel žalovaný I. Možno však konštatovať, že žalobca neprodukoval už žiadny ďalší dôkaz, ktorým by svoje skutkové tvrdenia podoprel. (napr. dôkaz znalcom z odboru písomoznalectvo, odvetvie ručné písmo - identifikácia pisateľa) Súd tak v konaní vychádzal z toho, že medzi žalobcom a žalovaným I. nebola v konaní preukázaná existencia záväzkovo-právneho vzťahu založeného zmluvou č. T. o dodávke pitnej vody a odvádzaní odpadových vôd datovanou dňa 16.02.2011. Inými slovami povedané, žalobca v konaní nepreukázal zmluvný základ, na podklade ktorého sa domáhal proti žalovanému I. uloženia povinnosti zaplatiť mu žalovanú sumu 78,83 eur. [v zmysle cit. ust. § 32 ods. 8 v spojení s cit. ust. 32 ods. 1 písm. m) zákona č. 442/2002 Z. z.] Z tohto dôvodu tak nebolo možné žalobe proti

žalovanému I. vyhovieť a súd s konštatovaním nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalobu žalobcu proti žalovanému I. už bez ďalšieho v celom rozsahu zamietol.

34. Pokiaľ ide o žalobu žalobcu proti žalovanému II., žalobca odvodzoval vznik žalovanej povinnosti žalovaného II. len na základe jeho vlastníctva k nehnuteľnosti, na ktorej sa nachádzalo odberné miesto podľa zmluvy č. T. o dodávke pitnej vody a odvádzaní odpadových vôd datovanej dňa 16.02.2011. Súd však musí konštatovať, že z tejto skutočnosti nie je možné odvodiť právnu povinnosť (v zmysle ust. § 489 OZ) žalovaného II., ktorej deklarovania sa žalobca proti žalovanému II. v spore domáhal. V tomto kontexte súd poukazuje na to, že ani sám žalobca netvrdil, že žalovaný II. bol účastníkom spornej zmluvy č. T. o dodávke pitnej vody a odvádzaní odpadových vôd datovanej dňa 16.02.2011, pričom je nepochybné, že žalobca svoje právo uplatnené v spore odvodzoval práve na zmluvnom základe.

35. Napokon súd konštatuje, že žalovanému II. nebolo možné uložiť povinnosť na zaplatenie žalovanej sumy ani na základe ust. § 32 ods. 8 v spojení s cit. ust. 32 ods. 1 písm. j) a cit. ust. § 25 ods. 1 písm. a) a ods. 3 písm. a) zákona č. 442/2002 Z. z. Odhliadnuc od skutočnosti, že žalobca takéto skutkové tvrdenia v žalobe neuviedol, súd musí konštatovať, že v konaní nebolo preukázané (nevyšlo najavo), že by zo strany žalovaného II. došlo v zmysle cit. ust. § 25 ods. 1 písm. a) a ods. 3 písm. a) zákona č. 442/2002 Z. z. k neoprávnenému odberu vody z verejného vodovodu, resp. k neoprávnenému vypúšťaniu odpadových vôd do verejnej kanalizácie, s čím by bola spojená zodpovednosť žalovaného II. podľa cit. ust. § 25 ods. 2 a 4 zákona č. 442/2002 Z. z. V kontexte tohto súd poukazuje aj na to, že pokiaľ ide o neuhradenú faktúru č. 313481249 za poskytnuté služby vystavenú žalobcom (z dôvodu tohto dlhu bolo zo strany žalobcu podľa jeho tvrdení uvedených v žalobe pristúpené k prerušeniu dodávky vody na dotknutom odbernom mieste), v tejto faktúre bolo fakturované vodné a stočné za obdobie od 20.05.2013 do 19.08.2013 za objem odobratej vody a odvedených odpadových vôd na predmetnom odbernom mieste 9 m³, a to nie na základe skutočnej spotreby, ale na základe odhadu (predpokladu). Vo väzbe na tento fakturovaný objem súd poukazuje na to, že podľa žalobcom predloženého prehľadu odpočtov (na č. I. 48 spisu) bol v období od 19.07.2012 do 18.11.2013 zistený odpočtom nulový prietok meradlom, z čoho možno vyvodiť, že objem odobratej vody a odvedených odpadových vôd na predmetnom odbernom mieste bol 0 m³. Nad rámec dôvodov uvedených v súvislosti s rozhodnutím súdu o žalobe proti žalovanému I., je možné konštatovať, že rovnako (teda z totožných dôvodov ako u žalovaného II.) by ani žalovaného I. (aj keď zjavne mimo skutkové vymedzenie žalobcom voči nemu uplatneného nároku, ktorým bol súd viazaný podľa ust. § 216 ods. 1 CSP) nebolo možné zaviazat' na žalované plnenie z dôvodov podľa ust. § 32 ods. 8 v spojení s cit. ust. 32 ods. 1 písm. j) a cit. ust. § 25 ods. 1 písm. a) a ods. 3 písm. a) zákona č. 442/2002 Z. z.

36. S poukazom na vyššie uvedené dôvody tak súd žalobu aj proti žalovanému II. pre nedostatok vecnej legitímácie už bez ďalšieho v celom rozsahu zamietol.

37. Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

38. Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

39. Podľa ust. § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

40. Súd tak s poukazom na cit. ust. § 262 ods. 1 CSP aj bez návrhu rozhodol o nároku žalovaných na náhradu trov konania, pričom vzhľadom na plný úspech žalovaných vo veci, priznal žalovaným I. a II. podľa cit. ust. § 255 ods. 1 CSP proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdnym úradníkom v zmysle cit. ust. § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Proti tomuto rozsudku v časti podľa poslednej vety jeho výroku odvolanie nie je prípustné. (§ 357 CSP) Podľa ust. § 125 ods. 1 CSP, odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa ust. § 125 ods. 2 CSP, odvolanie urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa

osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa ust. § 125 ods. 3 CSP, odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ust. § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisovej značky konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ust. § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).